

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 2.Pf.20.376/2023/4.

A felperes:

K-Monitor Közhasznú Egyesület, felperes címe

A felperes képviselője:

Dr. Molnár Noémi Fanni, ügyvéd címe

Az alperes:

Magyar Bírósági Végrehajtói Kar, alperes címe

Az alperes képviselője:

Morvai és Társa Ügyvédi Iroda, ügyvéd címe, ügyintéző: dr. Morvai Attila ügyvéd

A per tárgya: közérdekű adat kiadása

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 27.P.20.987/2023/8.

í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az felperesnek 6.000 (hatezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] A felperes 2023. március 2. napján közérdekű adatigényléssel fordult az alpereshez, melyben kérte az alperes által közfeladatainak ellátásával összefüggésben az alábbi jogi személyekkel kötött szerződéseket, az esetleges módosításokkal, valamint mellékletekkel: Magno Studio Kft., Hunguard Kft., MONK Property Kft., P2M Informatikai Kft., Hungary Ambulance Kft., és VÁROSLIGET-HÁZ 13. Zrt.

[2] Az alperes 2023. március 18. napján kelt levelével a felperes kérelmének teljesítését megtagadta, arra hivatkozással, hogy megítélése szerint a kért adatok személyes adatoknak minősülnek, mivel a szerződésekben természetes személyek adatai is megtalálhatók. Ezen túlmenően tájékoztatta a felperest, hogy a szerződések üzleti titkokat is tartalmaznak. Nyilatkozott arról is, hogy a szerződések egésze, mint okirat nem tartozik a közérdekű adat, vagy közérdekből nyilvános adat fogalma alá, ezért a kért szerződések nem adhatók ki közérdekű adatigénylés keretében sem.

[3] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest, hogy elektronikus úton küldje meg a részére a Magyar Bírósági Végrehajtói Kar által közfeladatainak ellátásával összefüggésben a Magno Studio Kft., a Hunguard Kft., a MONK Property Kft., a P2M Informatikai Kft., a Hungary Ambulance Kft., és a VÁROSLIGET-HÁZ 13. Zrt. jogi személyekkel kötött szerződéseket, az esetleges módosításokkal, valamint mellékletekkel együtt.

[4] Előadta, hogy az alperes közfeladatot ellátó szerv, ezzel összefüggésben hivatkozott a Fővárosi Ítéltábla 8.Pf.20.596/2017/4. számú ítéletében, illetőleg a Fővárosi Törvényszék 62.P.20.371/2022/10. számú ítéletében foglaltakra. Kitért arra is, hogy az alperes nem vitatta az igényelt adatok kezelését. Álláspontja szerint az igényelt adatok megfelelnek a közérdekű adat fogalmának. Előadta, hogy az alperes csak általánosságban hivatkozott személyes adatok létre, ugyanakkor a jogszabály lehetőséget ad az alperes számára a meg nem ismerhető adatok felismerhetetlenné tételére, ennek ellenére az alperes a teljes adatigénylést megtagadta.

Az üzleti titokkal kapcsolatos hivatkozás tekintetében úgy nyilatkozott, hogy ennek ténszerűségét az alperesnek kell igazolnia.

[5] Az alperes kérte a felperes keresetének elutasítását. Ellenkérelmének indokaként az adatkiadás megtagadásával kapcsolatosan előadottakat tartotta fenn, kiegészítve azzal, hogy nem közpénzből működő szervezet, ezért az adatai nem nyilvánosak, így a kért adatok kiadása nem igényelhető.

[6] Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül az e-mail cím email címre megküldve adja ki a felperesnek az alperes és a Magno Studio Kft., a Hunguard Kft., a MONK Property Kft., a P2M Informatikai Kft., a Hungary Ambulance Kft. és a VÁROSLIGET-HÁZ 13. Zrt. között 2018, 2019, 2020 és 2021-ben létrejött szerződéseket, az esetleges módosításokkal és mellékletekkel együtt, oly módon, hogy az iratokban található személyes adatokat felismerhetetlenné teszi.

Kötelezte továbbá az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 30.000 forint perköltséget.

Az elsőfokú bíróság ítéletében ismertette az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (Info tv.) 3. § (5) bekezdését, a (3) bekezdését, 26. § (1) bekezdését, 27. § (3) bekezdését.

Rögzítette, hogy a felperes törvényes határidőn belül indította meg a pert, ezért érdemben bírálta el a keresetét.

Az alperes azon védekezésével kapcsolatosan, mely szerint nem közpénzből működő szervezet és ezért nem kötelezhető közérdekű adat kiadására, úgy foglalt állást, hogy az alperes a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (Vht.) 34/A. § (1) bekezdése, 250. § (1) és (2) bekezdései alapján a végrehajtáshoz kapcsoló feladatai ellátása során kétségkívül közfeladatot lát el. Erre tekintettel a kezelésében lévő, a tevékenységére, gazdálkodására vonatkozó adatok közérdekű adatok, amelyeket az alperesnek bárki számára megismerhetővé kell tennie.

A szerződésekben foglalt személyes adatokkal kapcsolatos hivatkozás tekintetében azt fejtette ki, hogy ha a kiadni kért szerződésnek ilyen tartalma is van, az nem ad alapot a teljes dokumentum kiadásának megtagadására. Kitért arra is, hogy az alperes a személyes adatok felismerhetetlenné tétele mellett köteles ilyen esetben az adatkiadási kérelem teljesítésére. Utalt arra, hogy az alperes az üzleti titokkal kapcsolatos hivatkozását, konkrétum megjelölése nélkül tette. Csak általánosságban állította, de konkrétan nem jelölte meg, hogy a szerződésekben található üzleti titkai nyilvánosságra kerülése üzleti tevékenységét milyen módon, milyen okból sértené. Ebből következően pedig csak általánosságban állította azt, hogy a közérdekű adatok megismeréséhez fűződő jog gyakorlása üzleti tevékenységében aránytalan sérelmet okozna.

Az alperesi védekezés azon részével kapcsolatban, mely szerint a szerződések egésze, mint okirat nem tartozik a közérdekű adat fogalma alá, az Info tv. 3. § 5. pontjában foglalt jogszabályi definícióra utalt, mely ezen adatkört kifejezetten tartalmazza. Kifejtette, hogy a jogszabály semmilyen korlátozást nem tartalmaz arra nézve, hogy az adatkiadási kötelezettséggel terhelt szerződések milyen terjedelmű adattartalmának kiadása kérhető. Ebből pedig megítélése szerint az következik, hogy ezen szerződések megfelelnek a közérdekű adat fogalmának és a felperes ezen kiadását jogszerűen kérte, melyre tekintettel az alperesi megtagadást jogszerűtlennek minősítette.

A Pp. 83. § (1) bekezdése és a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet alapján kötelezte az alperest, mint perveztest a felperes által felszámított ügyvédi munkadíjnak, mint perköltség viselésére.

Rögzítette, hogy az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 62. § (1) bekezdés o) pontja alapján az eljárás illetékmentes.

[7] Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az alperes nyújtott be fellebbezést, melyben kérte az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a felperes keresetének elutasítását, valamint a felperesnek 100.000 forint + áfa együttes első- és másodfokú perköltség megfizetésére kötelezését.

Előadta, hogy az ellenkérelmében foglaltakat változatlanul tartja fenn és álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a felperes keresetének indokolásában foglaltakat fogadta el, de az ellenkérelmében foglaltakat kiegészíteni kívánja.

Előadta, hogy a felperes keresetlevelében nem tért ki arra, hogy miből vonta le azt a következtetést, hogy az általa hivatkozott szerződések közérdekű adatokat tartalmaznak, ugyanis sem a szerződések jellegére, sem feltehető tartalmára nem tett utalást, csak általánosságban hivatkozott azokra.

Kitért arra, hogy bár közfeladatot lát el, fenntartása nem közpénzből valósul meg, ezért megítélése szerint nem kötelezhető arra, hogy közérdekű adatra való hivatkozással személyes adatokat és üzleti titkokat is tartalmazó szerződéseket adjon ki a felperes számára. Megerősítette, hogy a központi költségvetésből nem kap és nem is kapott semmilyen juttatást, ezért közpénzzel nem gazdálkodik.

Hivatkozott az üzleti titok védelméről szóló 2018. évi LIV. törvény (Üvtv.) 1. § (1) bekezdésére, 6. § (1), (4) és (5) bekezdéseire. Megítélése szerint, ha az üzleti titkokat is tartalmazó szerződések tartalmát felfedi, akkor az üzleti titokhoz fűződő jogot megsértette volna.

Előadta továbbá, hogy a szerződésekben fellelhető személyes adatok kitakarásával is csorbát szenvedne az üzleti titok védelméhez fűződő jog, ezért a felismerhetetlenné tétel sem jelent megoldást.

[8] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és az alperesnek a másodfokú költségeiben való marasztalását kérte azzal, hogy két munkaórát számít fel és áfa-körbe nem tartozik.

Megítélése szerint az elsőfokú bíróság határozatában a jogszabályokkal összhangban vezette le, hogy az alperes mint közfeladatot ellátó szerv kezelésében lévő adatok miért tekinthetők közérdekű adatoknak. Mivel az alperes közfeladatot lát el közömbös az, hogy közpénzből gazdálkodik-e, vagy sem. Kitért arra is, hogy az alperes esetében egyébiránt a közpénzekkel való gazdálkodás is igazolható. E vonatkozásban utalt a Fővárosi Törvényszék 62.P.20.371/2022/10. számú jogerős ítéletében, illetőleg a Kúria Pfv.IV.21.175/2017/14. számú ítéletében foglaltakra.

Az üzleti titok védelmével kapcsolatosan előadta, hogy az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy az alperes csak általánosságban hivatkozott az üzleti titok védelmére, ezért az a nyilvánosság-korlátozás okaként nem vehető figyelembe, tekintettel arra is, hogy az adatkiadás megtagadásának jogszerűségét és a megtagadás indokait az alperesnek kellett volna bizonyítania. Az alperesnek kellett volna konkrét tényállítást tennie a vonatkozásban, hogy mely szerződés, mely rendelkezése tartalmaz üzleti titkot, valamint, hogy a rendelkezés nyilvánossága esetén az üzleti titokról és az információszabadsághoz fűződő alapjog összeütközésével a nyilvánosságra hozatal aránytalan sérelmet okozna a

számára. A személyes adatok védelme tekintetében rámutatott, hogy az elsőfokú bíróság úgy kötelezte az alperest az adatok kiadására, hogy azok közül a személyes adatokat felismerhetetlenné teheti, ezért ezen hivatkozás sem szolgálhat a nyilvánosság-korlátozás okaként.

[9] Az alperes fellebbezése nem alapos.

[10] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság eljárása során nem tapasztalt olyan eljárási hibát, melyre tekintettel az elsőfokú bíróság határozatának hatályon kívül helyezése vált volna szükségessé és ilyen okra a felek sem hivatkoztak. Erre tekintettel a Pp. 383. § (1) bekezdése alapján érdemben vizsgálta az elsőfokú bíróság határozatát, és mivel azt érdemben helyesnek minősítette, a Pp. 383. § (2) bekezdés alapján helybenhagyta.

[11] Észlelte a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság az alperest úgy kötelezte az érintett szerződések kiadására, hogy a 2018. és 2022. közötti időszakot is feltüntette határozatának rendelkező részében, annak ellenére, hogy a felperes keresetlevelének kereseti kérelmet tartalmazó részében külön ilyen jellegű megszorítás nem volt. A jelen pert megelőző eljárás eredményeként a felperes által megkapott szerződés lista szerződéskötési évei a vonatkozó szerződések tekintetében ezen időszakot ölelték fel, ezért a kötelezés ilyen módon való meghatározása nem terjedt túl a felperes keresetén [Pp. 342. § (1) bekezdés].

[12] A fellebbező alperes a fellebbezésében úgy nyilatkozott, hogy az ellenkérelmében foglalt indokait tartja fenn a fellebbezés indokaiként is, azonban az ellenkérelmében foglaltakat újabb hivatkozással kívánta kiegészíteni.

A Pp. 216. § (1) bekezdése rendelkezik azon esetekről, hogy az ellenkérelem mikor változtatható meg, azonban ezen esetek egyike sem áll fenn az alperes esetében. Ennek megfelelően a fellebbezés azon hivatkozása, mely szerint a felperes a keresetlevelében nem tért ki arra, hogy miből vonta le azt a következtetését, hogy a kiadni kért szerződések közérdekű adatokat tartalmaznak, fellebbezési érvként nem volt figyelembe vehető.

[13] Az alperes fellebbezésében kifejezetten elismerte, hogy közfeladatot lát el, ezért annak külön levezetésétől a másodfokú bíróság eltekint, csak visszautal az elsőfokú bíróságnak a Vht. szabályaira való hivatkozásaira [különösen: Vht. 249. § (1)-(3) bekezdései; 250. § (1)-(2) bekezdései].

[14] A közérdekű adatok megismerése tekintetében az Info tv. 26. § (1) bekezdése, illetve a 3. § 5. pontja meghatározó jelentőségű, mint ahogy arra az elsőfokú bíróság az ítéletében utalt. Ez a szabályozás a közpénzekkel való gazdálkodás tényét, mint a közfeladat ellátásának feltételét nem határozzák meg, és közvetve a közérdekű adatok megismerésének kritériumaként sem szolgálnak.

Az Alaptörvény 39. cikkének (2) bekezdése rendelkezik úgy, hogy a közpénzekkel gazdálkodó minden szervezet köteles a nyilvánosság előtt elszámolni a közpénzekre vonatkozó gazdálkodásával. A közpénzeket és a nemzeti vagyont az átláthatóság és közélet tisztaságának elve szerint kell kezelni. A közpénzekre és a nemzeti vagyona vonatkozó adatok közérdekű adatok.

A fenti alkotmányos szabály tehát a közérdekű adatok megismerésének egy külön megalapozását adja.

A közérdekű adat fogalmának meghatározása alapján közérdekű adat megismeréséhez fűződő jog szempontjából a következőknek van kiemelt jelentősége:

- a kért információ közfeladatot ellátó szerv kezelésében legyen;
- az adat a közfeladatot ellátó tevékenységére vonatkozzon, vagy közfeladatának ellátásával összefüggésben keletkezzen;
- ne minősüljön személyes adatnak.

[15] Az elsőfokú bíróság az alperesi hivatkozás alapján a személyes adatok megismerését helyesen rekesztette ki – az Info tv. 30. § (1) bekezdése alapján –, a személyes adatok felismerhetetlenné tételével, mivel azok a fenti fogalom meghatározás szerint nem tartoznak a közérdekű adatok körébe.

Felhívja azonban a másodfokú bíróság a figyelmet – különösen az alperesi hivatkozásokra tekintettel –, hogy az Info tv. 3. § 2. pontjában foglalt személyes adat fogalma kizárólag a természetes személyekre vonatkoztatható az Info tv. 1. §-a alapján.

[16] Az üzleti titokkal kapcsolatos elsőfokú érvelést is osztotta a másodfokú bíróság, ugyanis az alperesnek kellett volna az Info tv. 31. § (2) bekezdése alapján igazolnia egyrészt azt, hogy a kiadni kért dokumentumok az Üvtv. 1. § (1) bekezdése szerint minősülő üzleti titkot tartalmaznak, másrészt azt, hogy a nyilvánosságra hozatal az üzleti tevékenység végzése szempontjából aránytalan sérelmet okozna. Eerre vonatkozó pontos meghatározást, levezetést és bizonyítást az alperesi védekezés egyáltalán nem tartalmazott. Az alperes nem nyilatkozott arról, hogy a kért szerződések kinek az üzleti titkát tartalmazzák, és milyen jellegű az üzleti titok.

[17] Felhívja a figyelmet a Fővárosi Ítéltábla, hogy a szerződések üzleti titkot tartalmazó jellege önmagában nem lehet akadálya a közérdekű adatok megismerésének az Info tv. 27. § (3) bekezdésében foglaltak alapján. Másrésztől csak olyan előadás mellett lehetséges az üzleti titokra, mint nyilvánosság-korlátozásra való hivatkozás értékelése, ha a bíróság abba a helyzetbe kerül, hogy meg tudja ítélni a közérdekű adatok megismeréséhez fűződő alapjog és az üzleti titokhoz fűződő magánérdek összeütközésének feltárása révén azt, hogy a titok megismerése egyáltalán sérelmet okozhat (ami önmagában szintén nem akadálya a megismerésnek) és hogy a sérelem kifejezetten aránytalan lenne.

Következetes a bírói gyakorlat abban, hogy ha a közérdekű adatok megismerése iránti perben az alperes az üzleti titok létre csak általános tartalommal, jogszabály felhívásával hivatkozik, az nem alapozza meg a nyilvánosság-korlátozását.

[18] Visszaül a Fővárosi Ítéltábla a fentiekre annyiban, hogy az üzleti titok és a személyes adatok felismerhetetlenné tételének összefüggése a dokumentumokban kizárólag a természetes személyek személyes adataira vonatkozatható, ezért ebből sem lehet következtetést levonni az üzleti titok létre, vagy a megismerés aránytalan sérelmet okozó jellegére.

[19] A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a másodfokú bíróság az alperest pervesztesnek minősítette és a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperesi jogi képviselő munkadíjából álló perköltség megfizetésére, melynek összegét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése alapján állapította meg.

[20] Az eljárás az Itv. 62. § (1) bekezdésének o) pontja alapján illetékmentes.

Budapest, 2023. július 19.

Dr. Kisbán Tamás s.k.
s.k.
a tanács elnöke-előadó bíró

Dr. Fintha-Nagy Péter László s.k.
bíró

Dr. Istenes Attila
bíró